

z p r á v y

Ministerstva financí České republiky pro finanční orgány okresních úřadů, obcí a krajů

Ročník: 2001

Číslo: 5

V Praze dne 19. listopadu 2001

OBSAH:

	strana
<u>1. Bezpečnost provozu na pozemních komunikacích</u> čj. 27 929/01- 0150 Ministerstvo dopravy a spojů, odbor schvalování vozidel, předpisů a BESIPu	3
<u>2. Vzory a náležitosti dokumentů pro předávání majetku státu</u> ref. JUDr. Vilhelmová	8
<u>3. Odejmutí příspěvku na výkon státní správy obci</u> čj.: 124/52 428/II/2001 – ref. ing. R. Kotrba	12
<u>4. Postup při vrácení nesprávně vyplacených prostředků na dávky státní sociální podpory</u> čj.: 373/56 041/2001 – ref. ing. J. Procházková	13
<u>5. Doklad o užití části výtěžku z provozování loterií a jiných podobných her.</u> čj.: 601/86 210/2001 – ref. J. Pangerl	14
<u>6. Převody movitých věcí ve vlastnictví státu</u> čj.: 221/80 229/2001 - ref. JUDr. Vilhelmová	14
<u>7. Financování dávek sociální péče vyplácených obcemi</u> čj.: 373/80440/2001 – ref. ing. Petrová	16
<u>8. Darování státního majetku</u>	

čj.: 221/66 105/2001 - ref. JUDr. Vilhelmová	17
<u>9. Sdělení k aplikaci § 9 zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích</u>	
čj.: 151/71 422/2001 – ref. ing. Bernardová	18
<u>10. Stanovisko k možnosti odpisu pohledávek obcí v případě nedobytných přeplatků na dávkách sociální péče</u>	
čj.: 373 /79 972/ 2001 – ref. Ing. Petrová	19
<u>11. Oprava sdělení k použití některých ustanovení Opatření o rozpočtové skladbě čj.: 283/54 989/2001 (Finanční zpravodaj č. 7-8/2001, Zprávy č. 2/2001)</u>	
ref. Ing. Eminger	20

1. Bezpečnost provozu na pozemních komunikacích
čj. 27 929/01- 0150 Ministerstvo dopravy a spojů,
odbor schvalování vozidel, předpisů a BESIPu

M E T O D I C K Ý   P O S T U P

pro koordinaci činností krajů, okresů a obcí na úseku bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích

Česká republika zaznamenává trvale negativní trend v kvantifikovatelných parametrech bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích. Počty usmrčených a zraněných osob, hmotné škody a těžko měřitelné negativní aspekty právního a společenského vědomí v této oblasti nás reálně vzdalují od vývoje ve vyspělých evropských zemích, kde přes nepoměrně vyšší stupeň industrializace a celkové úrovně ekonomiky, charakterizované mimo jiné i vysokou mírou intenzity dopravy, je trend v oblasti bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích stále neuspokojivý. V roce 2000 zahynulo na pozemních komunikacích České republiky 1486 osob, 32 588 osob bylo zraněno a hmotné škody přesáhly částku 34 miliard korun. V porovnání s vyspělými evropskými státy je nehodovost a její následky u nás dvojnásobná.

Metodický postup je zpracován zejména na zajištění úkolů uložených Zákonem č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů ve znění Zákona č. 60/2001 Sb., kterým se mění Zákon č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, Zákon č. 148/1998 Sb., o ochraně utajovaných skutečností a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Metodický postup je zaměřen zejména na plnění § 124 odst. 2, písm. g) a odst. 3, písm. m) výše uvedeného zákona, Zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, § 35, odst.2 a Zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, § 14, odst.2.

Vláda České republiky na svém zasedání dne 18.7.2001 projednala opatření ke snížení nehod v silničním provozu a jejich následků na léta 2002 až 2005 s výhledem do roku 2010. Usnesením č. 731 uložila ministru dopravy a spojů rozpracovat opatření ke zvýšení bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích do ročních plánů a ministrům vnitra, obrany, školství, mládeže a tělovýchovy, financí, životního prostředí a zdravotnictví spolupracovat při realizaci opatření ke zvyšování bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích, k tomu předkládat do Koordinační rady ministra dopravy a spojů podklady pro tvorbu ročních plánů. Cílem navrhovaného programu je dosáhnout trvalého snižování počtu dopravních nehod a jejich následků. Toho je možné dosáhnout pouze za předpokladu, že dojde k vzájemné provázanosti opatření realizovaných jednotlivými ústředními orgány státní správy a opatření realizovaných na úrovni krajů, okresů a obcí.

V rámci koordinace činností směřujících ke snižování nehodovosti doporučuje Ministerstvo dopravy a spojů uplatňovat metodický postup, který nastiňuje základní okruhy možných aktivit a činností v oblasti bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích v jednotlivých územních celcích.

I.

Ministerstvo dopravy a spojení

Koordinuje jednotlivé aktivity a činnosti v oblasti bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích jako základní předpoklad k úspěšné realizaci programu snížení osobních i celospolečenských následků nehod v provozu na pozemních komunikacích v České republice na úroveň srovnatelnou se zeměmi EU. Tuto funkci plní Koordinační rada ministra dopravy a spojení pro bezpečnost provozu na pozemních komunikacích (BESIP) schválená usnesením vlády ČR č. 505 ze dne 21. května 2001 a odbor schvalování vozidel, předpisů a BESIPu. Hlavní úkoly Ministerstva dopravy a spojení v rámci koordinace:

- stanovit ročně v prováděcím plánu jednoznačně kvantifikovatelné úkoly pro koordinační a výkonné orgány na všech úrovních státní správy
- rozpracovávat plány zvýšení bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích na všech úrovních státní správy. V jejich rámci motivovat jednotlivé stupně státní správy k přijímání efektivních opatření ke zvýšení bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích
- podílet se na stabilizaci a vytváření koordinačních orgánů v jednotlivých územních celcích
- promítnout zásady bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích do všech fází procesu územního plánování (redukce zbytné dopravy)
- průběžně zdokonalovat integrovaný záchranný systém a pouřazovou péči o oběti nehod v provozu na pozemních komunikacích
- vytvořit podmínky pro harmonizaci, propojení a efektivní využívání databází existujících u různých orgánů státní správy a mající vztah k bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích
- dokončit změny příslušných právních předpisů a organizační struktury zajišťující bezpečnost provozu na pozemních komunikacích s určením osobní odpovědnosti za zvyšování bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích, a to na základě pevně stanoveného plánu úkolů v kvantitativním vyjádření dopadu na snížení nehodovosti
- zabezpečit přiměřenou systematickou dopravní výchovu předškolních a školních dětí, postavenou na využití našich zkušeností a na osvědčených zahraničních postupech a větší pozornost věnovat podpoře dopravní výchovy v rámci rodiny
- vytvořit jednotnou metodickou základnu kampaní pro zvýšení bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích v podmínkách ČR. Bezpečnostní kampaně na národní, regionální i místní úrovni zaměřené na konkrétní cílovou skupinu a konkrétní problémy koordinovat s ostatními opatřeními, zejména s dozorem v silničním provozu
- svolávat pravidelné porady manažerů koordinačních orgánů.

II.

Doporučení krajským úřadům, okresním úřadům a obcím

- vytvořit, respektive stabilizovat, v jednotlivých územních celcích koordinační orgány (výbory, aktivity, komise) jejichž prioritním úkolem bude snižování nehodovosti v provozu na pozemních komunikacích v příslušném území. Složení koordinačních orgánů volit tak, aby jejich členy byli zástupci krajského, okresního a městského

úřadu pracující na úseku dopravy. Manažera koordinačního orgánu pověřuje představitel územního celku. V koordinačním orgánu BESIPu je vhodné zastoupení orgánů státní správy, Policie ČR, městské policie, správce pozemních komunikací a zástupci dalších organizací, které tuto činnost mohou ovlivnit nebo se na ní svými ekonomickými činnostmi podílejí, např. zdravotní a komerční pojišťovny, motoristické organizace, výrobci a dovozci automobilů a příslušenství, dětské organizace a další odborníci jako pedagogové, dopravní psychologové nebo soudní znalci.

III.

Základní okruhy činností koordinačních orgánů bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích

1. Pozemní komunikace

- sledovat a řešit místa častých dopravních nehod
- zlepšit úroveň pasportizace pozemních komunikací za účelem přesnější lokalizace nehod, včetně zpracování pasportu dopravního značení
- zpracovat návrhy na uplatňování bezpečnostního auditu na nově budovaných pozemních komunikacích a postupně i na komunikacích stávajících
- zavádět telematiku
- realizovat opatření na ochranu zranitelných účastníků provozu na pozemních komunikacích - chodci, cyklisté, např. budování cyklistických stezek
- vytvářet podmínky pro zajištění kvalitní údržby pozemních komunikací
- zlepšit organizaci a řízení dopravy ve městech
  - preference veřejné dopravy
  - budování obchvatů
  - uplatnění vhodných stavebních opatření ke zklidňování dopravy
  - postupné zavádění zón omezené rychlosti na 30km/h.

2. Vozidlo

- věnovat pozornost kvalitě činnosti stanic technické kontroly a stanic měření emisí.

3. Lidský činitel a motivace k dopravní kázní

- informovat a získávat veřejnost pro podporu opatření pro zvýšení bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích a pro vnímání bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích jako vážného celospolečenského problému především cestou informování veřejnosti o následcích nehodovosti, přijímaných opatřeních a jejich očekávaném i dosaženém významu a přínosu
- ovlivňovat znalosti, dovednosti a postoje všech kategorií účastníků silničního provozu, zajistit motivování účastníků silničního provozu k bezpečné jízdě v médiích
- seznamovat účastníky provozu na pozemních komunikacích, zejména řidiče, s předpisy o dopravě a jejich změnami a využívat přitom zkušených řidičů, kteří požívají obecné autority (automobiloví závodníci, učitelé autoškol) a policistů

- provádět mediální kampaně na základě rozborů nehodovosti se zaměřením na konkrétní cílové skupiny, tyto kampaně koordinovat s dozorem Policie ČR – zejména na dodržování rychlostních limitů, používání bezpečnostních pasů, dětských zádržných systémů a na řízení pod vlivem alkoholu
- k prezentaci problematiky bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích využívat akcí s větším soustředěním veřejnosti, např. autosalony, Dny bezpečnosti, dětské akce apod.,
- zabezpečovat ve spolupráci se školami dopravní výchovu dětí, včetně zdravotně postižených a zvláštních a speciálních škol, v této souvislosti úzce spolupracovat s metodiky dopravní výchovy a zajišťovat přenos informací k pedagogickým pracovníkům
- využívat v maximální míře dopravních hřišť jako jedné z neúčinnějších forem dopravní výchovy, především k systematickému výcviku cyklistů – začátečníků
- využívat celostátních výchovných programů, zaměřených na získání základních teoretických a praktických znalostí a dovedností o dopravních předpisech z praktické jízdy, technických znalostí a první pomoci; k tomu využívat metodických, didaktických, osvětových a propagačních materiálů, které jsou vydávány k jednotlivým programům a kampaním vyhlášeným Koordinační radou ministra dopravy a spojů pro bezpečnost provozu na pozemních komunikacích
- organizovat dopravní výchovu mladších dětí jako zájmovou činnost prostřednictvím mateřských škol, školních družin, domů dětí a mládeže apod.
- soustředit dopravní výchovu zejména na kategorii dětí do 10 let (4.třídy)
- organizovat v kategorii nad 10 let různé formy soutěží a besed, zejména pak ve spolupráci s dětskými organizacemi, využívat i letní tábory v době prázdnin
- organizovat pro řidiče začátečníky, ve spolupráci s motoristickými organizacemi, odbornými učilišti a středními školami besedy a dopravní soutěže těchto řidičů, zaměřené na upevňování dopravní kázně, omezování agresivity a bezohlednosti vůči ostatním účastníkům silničního provozu
- organizovat kurzy bezpečné jízdy zaměřené na řešení krizových situací

IV.

Financování

Jednotlivé formy prevence ke zvýšení bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích lze financovat prostředky:

Z rozpočtu Ministerstva dopravy a spojů, určené na dopravní výchovu a prevenci dopravní nehodovosti dle znění zákona č. 361/2000 Sb., § 142 odst. 2, písm. g)

Z rozpočtu okresních úřadů dle znění zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů. V § 124 písm.m) zákona je stanovena působnost okresních úřadů provádět prevenci v oblasti bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích. Vzhledem k této stanovené zákonné povinnosti uložené okresním úřadům mohou být hrazeny z kapitoly státního rozpočtu č. 380 – Okresní úřady výdaje související s činností na úseku prevence v oblasti bezpečnosti silničního provozu.

Územní samosprávný celek v samostatné působnosti pečuje ve svém územním obvodu o všestranný rozvoj a vytváří podmínky pro potřeby obyvatel. V zákoně o obcích ani v zákoně o krajích není taxativně stanoven okruh samostatné působnosti, tyto zákony samostatnou působnost upravují pouze demonstrativně. O věcech spadajících do samostatné působnosti územního samosprávného celku rozhoduje jeho zastupitelstvo. Nic tedy nebrání územnímu samosprávnému celku, aby v případě, že jeho zastupitelstvo rozhodne o použití finančních prostředků z rozpočtu územního samosprávného celku na tento okruh výdajů, uvedené výdaje hradil.

Veškeré výdaje, které u příslušných subjektů (krajů, okresů a obcí) vzniknou na úseku bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích, jsou sledovány v rámci platné rozpočtové skladby na § 2229 – Záležitosti pozemních komunikací j.n. na příslušných výdajových položkách.

Dalším způsobem je financování aktivit z darů a příspěvků od sponzorů (jedná se o dary dle zákona č. 586/1992 Sb. o daních z příjmů., § 15 odst. 8), anebo ve formě reklamních služeb.

Tyto výše uvedené formy lze vzájemně kombinovat a doplňovat.

Koordinačním orgánům bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích se doporučuje postupovat následujícím způsobem:

- posoudit návrhy organizátorů akcí, včetně finanční náročnosti akcí, stanovit pořadí podle významu a důležitosti akcí s přihlédnutím k místním potřebám a podmínkám. Přitom je třeba respektovat a dle možnosti se i podílet na celostátně organizovaných aktivitách.

Projednáno a schváleno Koordinační radou ministra dopravy a spojů pro bezpečnost provozu na pozemních komunikacích (BESIP) dne 25.9.2001

S M L O U V A

o předání majetku státu

(§ 55 odst. 3 zákona č. 219/2000 Sb., § 14 a násl. vyhlášky č. 62/2001 Sb.)

Smlouvu uzavírají:

Označení státu (Česká republika - název organizační složky státu, její sídlo, IČ, ev. bank. spojení a číslo účtu) nebo státní organizace (název, sídlo, IČ, ev. bank. spojení a číslo účtu), jméno a funkce osoby oprávněné k podpisu smlouvy
dále jen “**předávající**”

Označení státu (Česká republika - název organizační složky státu, její sídlo, IČ, ev. bank. spojení a číslo účtu) nebo státní organizace (název, sídlo, IČ, ev. bank. spojení a číslo účtu), jméno a funkce osoby oprávněné k podpisu smlouvy
dále jen “**přejímající**”

1. Předávající je příslušný hospodařit s tímto majetkem státu:

Pol.	Druh, popis, inv. č. (u nemov. též označení údajů podle KN)	Právní důvod za- ložení příslušnos- ti hospodařit s majetkem	Rok pořízení majetku	Požizovací cena	Zůstatková cena
1.					
2.					
3.					
atd. *)					

2. Předávající se dohodl s přejímajícím na předání majetku uvedeného v bodu 1 přejímajícímu; předáním majetku uvedeného v bodu 1 se současně mění příslušnost hospodařit s majetkem uvedeným v bodu 1 a příslušným hospodařit s tímto majetkem se stává přejímající. Změna příslušnosti hospodařit s tímto majetkem nastává dnem .....

3. Fyzické předání a převzetí majetku uvedeného v bodu 1 se uskuteční dne ....., předávající a přejímající si toto fyzické předání a převzetí písemně potvrdí.

4. a) Předávající a přejímající se dohodli, že za majetek předávaný podle této smlouvy

poskytne přejímající předávajícímu peněžité plnění ve výši .....
 (slovy .....); úhradu přejímající provede nejpozději do .....
 na účet předávajícího .....^{**)}

b) Předávající a přejímající se dohodli, že za majetek předávaný podle této smlouvy přejímající neposkytne předávajícímu žádné peněžité plnění.^{**)}

5. Důvodem předání majetku podle této smlouvy je .....

6. Další ujednání:

7. Počet a označení příloh, které jsou nedílnou součástí této smlouvy:

Předávající

datum: .....

podpis: .....

(jméno, funkce, razítko)

Přejímající

datum: .....

podpis: .....

(jméno, funkce, razítko)

V případech uvedených v § 17 vyhl. č. 62/2001:

Schvalovací doložka zřizovatele:
 (označení zřizovatele, datum, č.j.,
 podpis, razítko)

Schvalovací doložka zřizovatele:
 (označení zřizovatele, datum, č.j.,
 podpis, razítko)

---

^{*)} Při větším počtu položek lze údaje o předávaném majetku zahrnout do přílohy.

^{**)} Nehodící se neuvede.

Z Á P I S

o předání majetku státu

(§ 19 odst. 1 zákona č. 219/2000 Sb., § 14 a násl. vyhlášky č. 62/2001 Sb.)

Zápis pořizují:

Označení organizační složky státu (název, sídlo, IČ, ev. bank. spojení a číslo účtu), jméno a funkce osoby oprávněné k podepsání zápisu
dále jen “**předávající**”

Označení organizační složky státu (název, sídlo, IČ, ev. bank. spojení a číslo účtu), jméno a funkce osoby oprávněné k podepsání zápisu
dále jen “**přejímající**”

1. Předávající je příslušný hospodařit s tímto majetkem státu:

Pol.	Druh, popis, inv. č. (u nemov. též označení údajů podle KN)	Právní důvod za- ložení příslušnos- ti hospodařit s majetkem	Rok pořízení majetku	Pořizovací cena	Zůstatková cena
1.					
2.					
3.					
atd. *)					

2. Předávající se dohodl s přejímajícím na předání majetku uvedeného v bodu 1 přejímajícímu; předáním majetku uvedeného v bodu 1 se současně mění příslušnost hospodařit s majetkem uvedeným v bodu 1 a příslušným hospodařit s tímto majetkem se stává přejímající. Změna příslušnosti hospodařit s tímto majetkem nastává dnem .....

3. Fyzické předání a převzetí majetku uvedeného v bodu 1 se uskuteční dne ....., předávající a přejímající si toto fyzické předání a převzetí písemně potvrdí.

4. a) Předávající a přejímající se dohodli, že za majetek předávaný podle tohoto zápisu poskytne přejímající předávajícímu peněžité plnění ve výši ..... (slovy .....); úhradu přejímající provede nejpozději do ..... na účet předávajícího ..... **)

b) Předávající a přejímající se dohodli, že za majetek předávaný podle tohoto zápisu přejímající neposkytne předávajícímu žádné peněžité plnění. **)

5. Důvodem předání majetku podle tohoto zápisu je .....

6. Další ujednání:

7. Počet a označení příloh, které jsou nedílnou součástí tohoto zápisu:

Předávající

datum: .....

podpis: .....

(jméno, funkce, razítko)

Přejímající

datum: .....

podpis: .....

(jméno, funkce, razítko)

V případech uvedených v § 17 vyhl. č. 62/2001:

Schvalovací doložka zřizovatele:
(označení zřizovatele, datum, č.j.,
podpis, razítko)

Schvalovací doložka zřizovatele:
(označení zřizovatele, datum, č.j.,
podpis, razítko)

---

*) Při větším počtu položek lze údaje o předávaném majetku zahrnout do přílohy.

**) Nehodící se neuvede.

3. Odejmutí příspěvku na výkon státní správy obci

čj.: 124/52 428/II/2001 – ref. ing. R. Kotrba

Zákonem o státním rozpočtu na každý kalendářní rok je obcím stanoven příspěvek na výkon státní správy podle tabulky č. 8 v příloze zákona. Znamená to, že obci náleží přesně definovaná částka.

Zákon č. 128/2000 Sb., o obcích v ustanovení § 65 odst. 1 stanovuje, že pokud obec nezabezpečuje řádně výkon státní správy, převezme tento výkon pověřený obecní úřad. Zároveň je stanoveno, že “na pověřený obecní úřad se převede též odpovídající výše příspěvku na plnění úkolů v přenesené působnosti.”

Ministerstvo financí ve shodě s Ministerstvem vnitra zastává názor, že v tomto případě lze chápat zákon o státním rozpočtu jako obecnou právní úpravu a zákon o obcích jako zvláštní zákon, a proto je možné obci odejmout určitou “odpovídající” část. Problémem však zůstává, jakým způsobem stanovit “odpovídající výši příspěvku”, která má být převedena na pověřený obecní úřad.

Ministerstvo financí ani žádný jiný ústřední správní úřad není schopen částku příspěvku stanovit, neboť jim není znám konkrétní stav četnosti agend v jednotlivých obcích a v jednotlivých odvětvích.

Z působnosti okresního úřadu při provádění dozoru nad výkonem přenesené působnosti podle ustanovení § 8 odst. 2 písm. b) zákona č. 147/2000 Sb., o okresních úřadech a z příslušných ustanovení zákona o obcích vyplývá, že zákon předpokládá a zároveň počítá s tím, že okresní úřad je tím orgánem, který má nejlépe znát situaci na jednotlivých obcích (především v oblasti přenesené působnosti).

Z dikce ustanovení § 65 odst. 1 zákona o obcích vyplývá, že zákon nestanovuje žádné zmocnění pro další upřesnění pojmu “odpovídající výše”. Zastáváme proto názor, že stanovení “odpovídající výše” příspěvku, který se má obci odejmout, je plně v kompetenci okresního úřadu, resp. jeho přednosta.

V daném konkrétním případě je zákonem č. 359/1999 Sb., o sociálně právní ochraně dětí, stanovena povinnost obci vyhledávat problémové a ohrožené děti, sledovat ohrožené děti, působit na rodiče, aby plnili rodičovské povinnosti, poskytovat poradenství rodičům. Obec tady v podstatě plní funkci “sociálního pracovníka v první linii”.

Obec je tedy ze zákona povinna vykonávat specificky právě tyto činnosti v oblasti sociálně právní ochrany dětí. Vzhledem k tomu, že v zákoně č. 359/1999 Sb. nejsou stanoveny sankce pro obec za neplnění povinností daných tímto zákonem, ani možnost převádět tyto povinnosti na jinou obec, nebo na pověřený obecní úřad, takovou sankcí tedy je ustanovení zákona č. 128/2000 Sb. a odejmutí obci tohoto výkonu státní správy včetně odejmutí finančních příspěvků.

---

4. Postup při vracení nesprávně vyplacených prostředků na dávky státní sociální podpory
čj.: 373/56 041/2001 – ref. ing. J. Procházková

Výdaje na dávky státní sociální podpory jsou tzv. **výdaje státního rozpočtu ústředně spravované a nejsou předmětem účetnictví okresních úřadů**. Dávky státní sociální podpory jsou financovány z prostředků státního rozpočtu přímo z "čerpacích" účtů, které jsou k tomuto účelu otevřeny jednotlivým okresním úřadům u ČNB s předčíslem 86 .....

Ve smyslu zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, však příslušná pracoviště okresních úřadů o přiznání těchto dávek rozhodují, vedou evidenci o výplatě jednotlivých dávek a o pohledávkách za dlužníky na dávkách státní sociální podpory, zajišťují vymáhání těchto pohledávek a jejich vrácení do státního rozpočtu. Účetnictvím okresního úřadu výdaje na tyto dávky neprochází, okresní úřad účtuje pouze o příjmu na příjmový účet okresního úřadu v případě, kdy občan vrátí "přeplatky" z minulých let.

Od 1. ledna 2001, nabyt účinnosti zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Okresní úřady se stávají organizačními složkami státu a v důsledku toho se také změnil postup při vrácení prostředků do státního rozpočtu v důsledku nesprávné výplaty dávek státní sociální podpory.

Důvody, které mohou vést k nesprávné výplatě dávek:

- 1) **Na základě nesprávného rozhodnutí okresního úřadu – orgánu**, který o přiznání dávky rozhoduje a vyplácí ji. Nesprávná výplata dávky je kvalifikována jako neoprávněné čerpání státního rozpočtu a vrácení prostředků se realizuje na základě rozhodnutí místně příslušného finančního úřadu o odvodu prostředků do státního rozpočtu, včetně vyměření penále. **Tento odvod a penále** jsou výdajem okresního úřadu. Odvod nesprávně čerpaných prostředků do státního rozpočtu, včetně příslušného penále, je třeba okresním úřadem zařadit na výdajovou položku 5363 – Úhrady sankcí jiným rozpočtům, a to na paragrafu 4369 - Ostatní správa v sociálním zabezpečení a politice zaměstnanosti.
- 2) **Z viny oprávněné osoby** – pokud nesprávná výplata dávky státní sociální podpory není kvalifikována jako neoprávněné čerpání prostředků státního rozpočtu, pak dávku na základě rozhodnutí orgánu státní sociální podpory vrátí oprávněná osoba – občan-příjemce dávky. V případě nesprávné výplaty a vrácení dávky **ve stejném roce vrátí občan-příjemce dávky prostředky na účet ČNB s předčíslem 86...**, v případě vrácení nesprávně vyplacené dávky **v minulých letech vrátí občan - příjemce dávky na příjmový účet okresního úřadu**.
- 3) **Zaviněním třetí osobou** – tj. státních orgánů, dalších právnických či fyzických osob, které mají ze zákona povinnost potvrzovat určité náležitosti pro stanovení nároku na dávku nebo její výši. V tomto případě se dávky nevrací, ani je nelze na příjemci vymáhat zpět. Ministerstvo práce a sociálních věcí však může za porušení povinností uvedených v § 63 zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, uložit pokutu právnickým a fyzickým osobám i jejich zaměstnancům.

5. Doklad o užití části výtěžku z provozování loterií a jiných podobných her.

čj.: 601/86 210/2001 – ref. J. Pangerl

Ustanovení § 16 odst. 3 zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "zákon"), ukládá příjemcům části výtěžku z loterií a jiných podobných her doložit užití těchto finančních prostředků pro veřejně prospěšné účely provozovatelům, a to nejdéle do 90 dnů po skončení účetního období nebo vyúčtování hry.

Provozovatel je povinen tyto údaje předložit orgánu, který loterii nebo jinou podobnou hru povolil, v případě provozovatele výherních hracích přístrojů (VHP) rovněž příslušnému orgánu státního dozoru, a to nejdéle do 15 dnů po obdržení údajů. V praxi to znamená, že příjemce části výtěžku, v tomto případě obce, podle § 18 odst. 4 zákona, tato potvrzení vystavují pro provozovatele VHP nejpozději do 31. května následujícího roku po skončení účetního období či vyúčtování hry (účetním obdobím se rozumí kalendářní rok).

UNASO - sdružení zábavního průmyslu, které sdružuje provozovatele VHP, informovalo v měsíci září t. r. Ministerstvo financí v tom smyslu, že některé obce (povolující orgány) tuto povinnost stanovenou jim zákonem ani po urgencích neplní a užití přijatých finančních prostředků na veřejně prospěšné účely provozovatelům písemně nedokládají.

Ministerstvo financí žádá obce, které tuto povinnost zatím neplní, aby sjednaly urychleně nápravu a přispěly tak i k řádnému provozování VHP a efektivnímu využití přijatých finančních prostředků k výše uvedeným účelům.

---

6. Převody movitých věcí ve vlastnictví státu

čj.: 221/80 229/2001 - ref. JUDr. Vilhelmová

Právní režim nakládání s majetkem státu včetně movitých věcí mezi organizačními složkami státu navzájem, mezi státními organizacemi navzájem a mezi organizačními složkami státu a státními organizacemi je obecným zákonem č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen "ZMS") upraven pouze rámcově (zejm. § 19 a § 55 odst. 3); podrobnější pravidla pak obsahuje prováděcí vyhláška č. 62/2001 Sb. (zejm. v části třetí). Naopak nakládání s majetkem státu včetně movitých věcí ve prospěch nestátních subjektů je převážně upraveno přímo v ZMS (ust. § 21 a násl.).

Z hlediska státních podniků je třeba pamatovat i na dílčí speciální pravidla obsažená ve zvláštních zákonech. V případě **státních podniků fungujících v režimu zákona č. 111/1990 Sb., pokud jsou v likvidaci**, se dispozice s majetkem státu omezují v podstatě jen na postup upravený v **§ 47b zákona č. 92/1991 Sb.**, o podmínkách převodu majetku státu na jiné osoby, ve znění zákona č. 27/2000 Sb. Jiné způsoby nakládání s majetkem státu ze strany likvidátora než je prodej ve veřejné dražbě (tedy nejen dispozice ve prospěch nestátních subjektů, ale i v rámci státu, t.j. vůči organizačním složkám státu a státním organizacím) nejsou sice vyloučeny, ale likvidátor k takovému postupu potřebuje vždy **souhlas Ministerstva financí** (v rámci ministerstva spadá do věcné náplně odboru 45 - zabezpečení

privatizačního procesu). **V důsledku této speciální právní úpravy se již neaplikují obecná ustanovení ZMS o povolování výjimek, schvalování a předchozích souhlasech.**

Pokud státní podnik fungující v režimu zákona č. 111/1990 Sb. **není zatím v likvidaci**, řídí se při nakládání s majetkem státu obecnou právní úpravou ZMS (viz výše); jestliže však byl tento majetek zařazen do privatizace, je třeba respektovat jednoznačnou úpravu obsaženou v § 45 odst. 1 zák. č. 92/1991 Sb., ve znění zákona č. 220/2000 Sb., t.j. že **s majetkem státu vybraným k privatizaci se nakládá pouze podle zákona č. 92/1991 Sb., v platném znění.**

Státní podniky podle zákona č. 77/1997 Sb. mají problematiku hospodaření s majetkem státu upravenou především v § 16 a 17 cit. zák.; specialita těchto ustanovení se však fakticky projevuje pouze při poskytování darů (§ 16 odst. 6 zák. č. 77/1997 Sb. - stanoví limit účelu a rozsahu resp. hodnoty daru, zatímco dalších obecných podmínek ZMS se nedotýká) a zřizování zástavních práv (§ 16 odst. 7 zák. č. 77/1997 Sb. - zcela speciální úprava oproti § 25 a § 37 ZMS), a dále pak při nakládání s určeným majetkem, kde § 17 odst. 2 předpokládá vždy schválení zakladatele (tedy i v případech takových majetkoprávních dispozic, kde sám ZMS se schvalováním zakladatele nepočítá). Pokud jde o vztah zákona č. 77/1997 Sb. a ZMS z hlediska povolování výjimek, schvalování a poskytování předchozích souhlasů, platí ust. § 16 odst. 3 zák. č. 77/1997 Sb. a **státní podniky při svých majetkoprávních dispozicích musí v tomto ohledu respektovat oba zákony.** T.j. stanoví-li ZMS jako podmínku platnosti konkrétního právního úkonu výjimku, schválení nebo předchozí souhlas a přitom zákon č. 77/1997 Sb. současně vyžaduje pro tuto majetkoprávní dispozici také schválení zakladatele, musí si státní podnik v takovém případě vyžádat nejen předepsané schválení svého zakladatele, ale musí požádat o povolení výjimky, schválení nebo o předchozí souhlas i podle ZMS.

Z podstaty věci vyplývá, že možnost vyhradit si schvalování podle ZMS nemůže zakladatel státního podniku řídicího se zákonem č. 77/1997 Sb. využít tehdy, vyžaduje-li právní úkon státního podniku ke své platnosti schválení zakladatele podle zákona č. 77/1997 Sb. (v praxi se týká nakládání s určeným majetkem). To současně znamená, že schvalovací mechanismus zákona č. 77/1997 Sb. nemůže zakladatel redukovat jen na schvalování, které by si vyhradil podle ZMS.

Pokud jde o formu a moment schválení, které zakladatel poskytuje podle zákona č. 77/1997 Sb., musíme konstatovat, že tento speciální zákon v daném směru konkrétní úpravu neobsahuje a že tedy záleží na zakladateli, jaký postup ve vztahu ke svým státním podnikům zvolí. S ohledem na povahu schválení jakožto podmínky platnosti právního úkonu lze pouze dovést logický **požadavek písemné formy jako předpokladu prokazatelnosti takového schválení.** Naproti tomu u schvalování podle ZMS včetně případů, kdy si schvalování zakladatel státního podniku (a to státního podniku podle zákona č. 77/1997 Sb. i státního podniku v režimu zákona č. 111/1990 Sb.) sám vyhradil, je postup rámcově upraven přímo v § 44 ZMS. Pokud schválení provádí zakladatel na základě své výhrady, odpadá z podstaty věci toliko podmínka obsažená v § 44 odst. 2 větě druhé ZMS, t.j. státní podnik předkládá svou žádost o schválení přímo (a pouze) svému zakladateli.

Pro úplnost připomínáme, že pokud by určitý státní podnik fungující v režimu zákona č. 77/1997 Sb. byl v konkrétním případě příslušný hospodařit s movitými věcmi, které dosud patří mezi majetek vybraný k privatizaci anebo o němž vláda ještě v budoucnu takto rozhodne

(srov. § 5 odst. 1 zák. č. 92/1991 Sb., ve znění zák. č. 220/2000 Sb.), pak **by se i tyto movité věci mohly stát předmětem privatizace** s tím, že postup této privatizace - t.j. svojí podstatou zcizení majetku státu ve prospěch nestátního subjektu - by proběhl podle pravidel cit. speciálního zákona (zejm. § 11), a nikoli na bázi smluvního převodu podle ZMS a zákona č. 77/1997 Sb. (srov. § 2 odst. 1 ZMS).

---

7. Financování dávek sociální péče vyplácených obcemi

čj.: 373/80440/2001 – ref. ing. Petrová

Při financování dávek sociální péče, které vyplácí obce se opět vyskytují stížnosti na to, že obce "doplácejí" na stát, protože je obcím uvolňována záloha na dotaci ve výši jedné dvanáctiny rozpočtované částky a že tyto finanční prostředky neodpovídají skutečné potřebě.

Tvrzení, že obce "doplácejí" na "stát" zásadně odmítáme.

K objasnění této problematiky dále sdělujeme, že Ministerstvo financí v rozpočtu stanoví celkové částky pro jednotlivé okresní úřady na úhradu dávek sociální péče vyplácených obcemi na území okresu, přičemž v rozpočtu jednotlivých okresů jsou tyto prostředky součástí ukazatele "dotace a transfery obcím". Výše částek na dávky vyplácené obcemi pro jednotlivé okresní úřady jsou stanoveny s přihlédnutím k vývoji skutečného čerpání v předchozích letech a s přihlédnutím k možností státního rozpočtu s tím, že v případě nedostatku prostředků na úhradu mandatorních výdajů bude provedeno případné dofinancování během rozpočtového roku.

Vlastní rozdělení celkového objemu rozpočtovaných prostředků určených pro výplatu dávek sociální péče mezi jednotlivé obce okresu provádí finanční referáty příslušných okresních úřadů.

V této souvislosti také připomínáme, že profinancování výplaty dávek vyplácených obcemi formou postupného uvolňování zálohy na dotaci z rozpočtů okresních úřadů do rozpočtů obcí nemusí být prováděno pouze ve výši jedné dvanáctiny. Obce po dohodě s finančním referátem okresního úřadu mohou čerpat vyšší zálohu, tedy zálohu podle skutečné finanční potřeby obce. Takže k "financování státu obcemi" nemusí evidentně docházet. V souvislosti s čerpáním vyšších záloh dotace na dávky pro obce se zároveň i odhalí potřeba posílení prostředků na dávky v jednotlivých obcích. Toto posílení může okresní úřad realizovat formou přesunu finančních prostředků mezi jednotlivými obcemi na území okresu v rámci celkové rozpočtované částky na dávky pro obce, teprve v případě absolutního nedostatku finančních prostředků může okresní úřad žádat Ministerstvo financí o posílení účelové dotace. Ministerstvo financí navíc obesílá všechny okresní úřady s žádostí o sdělení skutečného průběhu čerpání výdajů na dávky, očekávaných celoročních výdajů a jakýchkoliv anomálií v čerpání prostředků státního rozpočtu v meziročním srovnání, které by vyžadovalo nějaké mimořádné rozpočtové opatření.

V návaznosti na výše uvedené požadujeme, aby obce řešily problematiku financování jimi vyplácených dávek sociální péče s finančním referátem příslušného okresního úřadu.

---

8. Darování státního majetku

čj.: 221/66 105/2001 - ref. JUDr. Vilhelmová

K problematice pořizování znaleckých posudků v případech darování státních pozemků podle § 60a zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění zákona č. 219/2001 Sb., (dále jen "ZMS") především předesíláme, že **povinnost státu darovat v případech a za podmínek stanovených zákonem státní majetek vybraným nestátním subjektům** nevyplývá pouze nově z § 60a ZMS (účinný od 30. června 2001), nýbrž v poněkud omezenějším rozsahu (zejména z hlediska doby trvání této povinnosti, t.j. maximálně do skončení zákonné výpůjčky, a ve vazbě na podmínky stanovené v § 22 odst. 2 ZMS) vyplývá též z § 59 odst. 2 ZMS (účinný již od 1. ledna 2001) a ve spojení s postupy podle § 59 a 60a ZMS se týká i případů, na které dopadají přechodná ustanovení **čl. IV bod 1 a 2 zákona č. 229/2001 Sb.**, kterým se mění zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění zákona č. 492/2000 Sb., a některé další zákony.

Z hlediska zákona č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů, **se ve všech výše uvedených případech jedná o bezúplatné převody majetku na základě povinnosti stanovené právním předpisem**, které ve smyslu § 6 odst. 3 písm. a) cit. zák. **nejsou předmětem daně darovací**, a nepodává se tedy ani daňové přiznání. Z uvedeného vyplývá, že v těchto případech převádějící příslušná organizační složka státu (zpravidla okresní úřad a na území hl. m. Prahy Ministerstvo financí), popř. státní organizace (pokud by v konkrétním případě byla příslušná hospodařit s majetkem dotčeným uvedeným speciálním režimem) nemusí pořizovat v souvislosti s takovýmto darováním **žádný znalecký posudek** a také obdarování jej v této souvislosti **nepotřebují**. Lze souhlasit s tím, aby do textu darovacích smluv uzavíraných ve výše uvedených případech bylo informativně zařazeno konstatační ustanovení, že bezúplatný převod majetku prováděný podle shora zmíněných ustanovení zákona č. 219/2000 Sb. a zákona č. 229/2001 Sb. není předmětem daně darovací a daňové přiznání se nepodává.

Pouze pro úplnost připomínáme, že pokud by v konkrétním případě splňoval zákonná kritéria pro výše uvedené povinné darování **majetek státu vybraný k privatizaci prováděné podle zákona č. 92/1991 Sb.**, o podmínkách převodu majetku státu na jiné osoby, pak podle § 45 odst. 1 cit. zákona (ve znění zákona č. 220/2000 Sb.) by se v tomto případě řídilo nakládání s takovým majetkem **pouze zákonem č. 92/1991 Sb.**, v platném znění. Aby mohl být realizován postup podle zákona č. 219/2000 Sb. resp. zákona č. 229/2001 Sb., bylo by **nezbytné, aby o vyřazení takového majetku z okruhu státního majetku vhodného k privatizaci předem rozhodla vláda** ve smyslu § 5 odst. 1 zákona č. 92/1991 Sb., ve znění zákona č. 220/2000 Sb.

Obdobně připomínáme, že **darovací smlouvy sjednávané podle § 60a ZMS nepotřebují ke své platnosti schválení Ministerstva financí podle ustanovení § 22 odst. 3 zákona** (srov. § 60a odst. 6 ZMS, ve znění zákona č. 229/2001 Sb.). **Uvedená speciální úprava (odchylka) se však netýká případů, kde by předmětem bezúplatného převodu byl pozemek (část pozemku), u něhož je platnost darovací smlouvy podmíněna schválením Ministerstva kultury podle § 22 odst. 4 ZMS anebo schválením Ministerstva životního prostředí podle § 22 odst. 5 ZMS.**

Pokud se sjednává darovací smlouva **podle § 59 odst. 2 ZMS anebo podle čl. IV bod 1 zákona č. 229/2001 Sb. ve spojení s § 59 odst. 2 ZMS**, výše uvedená odchylka se těchto případů rovněž netýká a **podmíněnost platnosti smlouvy schválením ze strany Ministerstva financí, popř. Ministerstva kultury nebo Ministerstva životního prostředí v rozsahu § 22 odst. 3 až 5 ZMS zůstává plně zachována.**

_____
_____
_____

9. Sdělení k aplikaci § 9 zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích
čj.: 151/71 422/2001 – ref. ing. Bernardová

Ministerstvo financí z důvodu jednotného postupu správních orgánů ve věci správních poplatků souhlasí s tím, aby osvobození od správních poplatků podle § 9 odst. 2 písm. d) zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, se vztahovalo na celé řízení podle zákona č. 261/2001 Sb., o poskytnutí jednorázové peněžní částky účastníkům národního boje za osvobození, politickým vězňům a osobám z rasových nebo náboženských důvodů soustředěných do vojenských pracovních táborů a o změně zákona č. 39/2000 Sb., o poskytnutí jednorázové peněžní částky příslušníkům československých zahraničních armád a spojeneckých armád v letech 1939 až 1945, a to včetně úkonů souvisejících s uplatněním nároku.

Ministerstvu financí nepřísluší sice výklad zákona č. 261/2001 Sb., který ve svém ustanovení § 8 odst. 1 stanoví, že řízení podle tohoto zákona je osvobozeno od poplatku, ale má za to, že použitím výrazů "řízení provedené podle tohoto zákona" měl zákonodárce na mysli řízení celé, t.j. včetně úkonů souvisejících s uplatněním nároku.

_____
_____
_____

10. Stanovisko k možnosti odpisu pohledávek obcí v případě nedobytných přeplatků na dávkách sociální péče

čj.: 373 /79 972/ 2001 – ref. Ing. Petrová

Otiskujeme stanovisko Ministerstva financí k dotazům, jak postupovat při odepisování pohledávek z důvodu přeplatků na dávkách sociální péče vyplácených okresním úřadem nebo obcemi. Konkrétně zda odepisování pohledávek obcí také podléhá režimu zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů, a zda je obec příslušná k odpisu těchto pohledávek.

Pro objasnění této problematiky je důležité vyjít ze zjištění příčiny vzniku přeplatku na dávkách, zda z viny občana-příjemce dávky, nebo zda z viny orgánu, který o přiznání dávky rozhoduje.

Pokud zavíní nesprávnou výplatu dávek orgán, který o přiznání dávky rozhoduje (okresní úřad nebo obec), musí tuto skutečnost po zjištění sám nahlásit místně příslušnému finančnímu úřadu, který vydá rozhodnutí o odvodu neoprávněně poskytnutých prostředků do státního rozpočtu a rozhodnutí o výši penále. Ve smyslu odst. 6 § 44 zákona č. 218/2000 Sb., rozpočtová pravidla, ve znění pozdějších předpisů, může tento dotyčný orgán požádat o prominutí odvodu za porušení rozpočtové kázně a penále. Uvedený postup platí jak pro dávky sociální péče vyplácené obcemi, tak i pro dávky sociální péče vyplácené okresním úřadem.

Pokud nesprávnou výplatu zavíní občan-příjemce dávky, např. přiznáním nesprávné výše příjmů, či z jiných důvodů, pak orgán, který o dávce rozhodoval a dávku přiznal, musí od občana vymáhat dlužné prostředky zpět. Pokud dávku přiznávala obec, musí od občana vymožené prostředky odvést zpět do státního rozpočtu, v tomto případě na příjmový účet příslušného okresního úřadu. Pokud o přiznání dávky rozhodoval okresní úřad, vrácení prostředků vymáhá okresní úřad sám a od občana vymožené prostředky přijme na svůj příjmový účet a již je nikam nepřevádí.

Jedině v případě, kdy orgán, který dávku přiznal a vyplatil, nemůže nesprávně vyplacenou dávku z viny občana - příjemce vymoci, lze otevřít otázku případné možnosti "odpisu" pohledávky státu nebo odpisu pohledávky obce. Důrazně však upozorňujeme, že pojem "odpis" pohledávky je pojem z předpisů o účetnictví, nikoliv pojem z předpisů o hospodaření s majetkem. Před vlastním provedením (zaúčtováním) odpisu je nezbytné mít podklad k možnosti odpisu zaúčtovat, v podstatě rozhodnutí oprávněného orgánu o tom, že je možné s nedobytnou pohledávkou státu nebo obce takto naložit.

Pokud se jedná o přeplatky dávek sociální péče poskytnutých okresním úřadem, pak rozhodnutí okresního úřadu o povinnosti občana vrátit přeplatek zakládá titul pro pohledávku, která je pohledávkou státu, se kterou je příslušný hospodařit okresní úřad. Hospodaření, včetně nakládání s takovou pohledávkou, se pak řídí zákonem č. 219/2000 Sb., o majetku ČR a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů. Proto teprve případné rozhodnutí okresního úřadu o prominutí dluhu za podmínek stanovených citovaným zákonem by bylo podkladem k odpisu pohledávky ve smyslu předpisů o účetnictví.

Pokud se jedná o přeplatky dávek sociální péče poskytovaných obcemi, musí být pro objasnění nejprve specifikován finanční zdroj pro výplatu těchto dávek. Do rozpočtů obcí se potřebné finanční prostředky na výplatu dávek sociální péče převádějí formou účelové

dotace ze státního rozpočtu, která podléhá finančnímu zúčtování. V okamžiku, kdy obec účelovou dotaci ze státního rozpočtu na svůj účet přijme se již nejedná o státní prostředky, ale jedná se o finanční prostředky obce (viz odst. 1 písm. g § 7 zákona č. 250/2000 Sb.).

Současně jsou však zákonem o státním rozpočtu na konkrétní kalendářní rok stanovena kritéria pro užití těchto účelových prostředků na výplatu dávek sociální péče a také povinnost finančního zúčtování – to znamená povinnost prostředky nevyužité ke stanovenému účelu vrátit zpět do státního rozpočtu. Jestliže obec nevyužije k úhradě dávek v rozpočtovém roce celou částku účelové dotace, vrací nevyužité prostředky zpět do státního rozpočtu při finančním vypořádání za běžný rozpočtový rok. Na stejném principu se uplatňuje též povinnost vrátit účelové prostředky použité v minulých letech, jejichž nesprávnost použití, nebo poskytnutí v nesprávné výši, byly zjištěny následně kontrolou. Avšak teprve v okamžiku, kdy tyto finanční prostředky, vymožené od občanů, opustí účet příslušné obce a jsou odvedeny zpět do státního rozpočtu (na příjmový účet okresního úřadu), přestávají být finančními prostředky obce a stávají se opět finančními prostředky státu.

Jiná situace nastává v případě, že obec zjistí přeplatek na dávce sociální péče zaviněný občanem, kterému byla dávka sociální péče vyplacena. Obec je v první řadě povinna vůči tomuto občanovi využít všech zákonných prostředků k vrácení přeplatku. Teprve když všech těchto zákonem stanovených prostředků obec využije a shledá, že pohledávka za tímto občanem je přesto nedobytná, postupuje podle zákona č.128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů (popř. podle zákona č.131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů). Podle příslušných ustanovení těchto právních předpisů obec může rozhodnout o prominutí dotčené pohledávky a následně tuto pohledávku v účetnictví odepsat. Podkladem pro rozhodnutí obce o prominutí pohledávky musí být veškeré doklady, ze kterých nedobytnost pohledávky jednoznačně vyplývá a tyto doklady musí být u obce uloženy po dobu stanovenou jako lhůta pro uložení písemností týkajících se sociální péče. Pouze v tomto případě obec nebude vracet do státního rozpočtu přeplatek na dávce sociální péče.

Pokud však obec rozhodne o prominutí pohledávky, aniž by předtím využila všechny zákonem stanovené prostředky k vrácení přeplatku na dávce sociální péče, je povinna vrátit do státního rozpočtu finanční částku rovnající se tomuto přeplatku. Pokud by tyto finanční prostředky do státního rozpočtu nevrátila, dopustila by se porušení rozpočtové kázně ve smyslu zákona č. 218/2000 Sb., rozpočtová pravidla, ve znění pozdějších předpisů.

---

11. Oprava sdělení k použití některých ustanovení Opatření o rozpočtové skladbě čj.: 283/54 989/2001 (Finanční zpravodaj č. 7-8/2001, Zprávy č. 2/2001)
ref. Ing. Eminger

1. V bodu 2 v prvním odstavci zní poslední věta takto:
“Současně příspěvková organizace vyúčtuje tvorbu fondu dlouhodobého majetku zápisem na vrub účtu 346 a ve prospěch účtu 901 – Fond dlouhodobého majetku.”

2. V bodu 4 se ve druhém odstavci ruší předposlední věta a v bodu 5 se ve třetím odstavci ruší poslední věta. Uvedené věty se v obou bodech nahrazují tímto textem: “Ve výši provedených úhrad faktur se zaúčtují výdaje na vrub účtu 218 – Zúčtování výdajů územních samosprávných celků a ve prospěch účtu 211 – Financování výdajů územních samosprávných celků. Tvorba fondu dlouhodobého majetku se zaúčtuje ve výši splacené půjčky na vrub účtu 211 a ve prospěch účtu 901 – Fond dlouhodobého majetku.”
